

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg var også lidt forundret over bemærkningen fra SF's ordfører om, at det her var et forslag, der næsten lige så godt kunne have heddet: Forslag til mere produktion i dambrugene. Der har fru Anni Svanholt misforstået noget. Det drejer sig om retssikkerhed, og det er jo den samme type diskussion, vi havde tidligere på dagen. Vi er optaget af, at vi på miljøområdet får strikket det vanskelige, der hedder jura, sammen med en dynamisk natur.

Vi ved, det er vanskeligt, men her er et af de steder, hvor vi mener, at vi kan skabe større retssikkerhed. Om den større retssikkerhed giver mere produktion eller mindre produktion, afhænger nok af, hvordan man ser på dambrugerne. Hvis man mener, at dambrugerne holder sig uhyre meget på dydens smalle sti og ikke gør noget for meget, fordi de ikke vil risikere noget som helst, ja, så kan det betyde mere produktion. Hvis man mener, at de tager en masse chancer og siger, de kan henvise til, at det er ret uklare regler og sådan noget, jamen så vil det give mindre produktion. Hvad det samlet giver, tør jeg ikke gætte på, men på miljøområdet er det vigtigt for os, at folk ved, hvad de må, og hvad de ikke må.

Vi må have retssikkerhed også her. Det er den bedste måde at sikre en stor opbakning både i erhverv, befolkning og blandt lystfiskere osv.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det er da vældig positivt, hvis Venstre og De Konservative ikke bare vil give muligheder for større produktion uden tanke for, hvad der sker i miljøet. Men det, som vi har hørt tidligere, og som forslaget er udtryk for, er jo, at man regner med at ville have nogle helt firkantede generelle regler at køre efter, og det kan man jo ikke på det her område.

Det er, som om Venstre og De Konservative ikke anerkender, at der nødvendigvis må tages udgangspunkt i målsætningerne for, hvad der er i vandløb og søer. Og det er amterne, der i hvert enkelt tilfælde foretager den konkrete vurdering af, hvilken produktion der er.

Så har man nogle muligheder: Man har dambrugsbekendtgørelsen, og man har miljøbeskyttelsesloven. Miljøbeskyttelsesloven indeholder jo bestemmelser om renere teknologi, og det er jo det, man har arbejdet efter, og det er jo grundlaget. Så jeg kan ikke forstå, at hr. Niels

Jørgen Langkilde siger, at der ikke er retssikkerhed, for vi har et grundlag her, og der er også faldet dom i forhold til det – så sent som i går var det vist.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Vi vil ikke have generelle regler for, hvordan produktionen skal finde sted, men for, hvordan man må udlede, og hvordan man måler forureningen fra et dambrug. Hvad der foregår inde på dambruget, er for så vidt underordnet i forhold til miljøet, blot det ikke skader eller forurener i sine omgivelser.

Det er regulære krav, der skal efterleves, og man kan stille helt enkle regler op for, hvordan et dambrug skal opføre sig i forhold til miljøet. Amtet får et styringsredskab, dambrugerne får et styringsredskab, domstolene får et bedømmelsesgrundlag, hvad de ikke har haft i øjeblikket, for de har udelukkende haft bekendtgørelsen.

Derfor vil man blive ramt på foderkvoten, fordi det udelukkende er den, der styrer produktionen på et dambrug i dag, og derfor falder der selvfølgelig dom, når man overskrider foderkvoten, fordi det er det eneste grundlag, man har i øjeblikket. Og det er ganske ulogisk.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg er lidt sur over det her forslag. Ikke så meget på selve forslaget indhold, men fordi der er ikke blevet spurgt, om vi ville være medforslagsstillere. V og K kunne egentlig godt have gjort sig den ulejlighed, for vi har altid været enige i de ting, der er sket inden for området.

Jeg tør helt og klart komme med den påstand, at dambrugsejerne er det folkefærd her i Danmark, der er det mest jagtede de sidste 10 år, når lige vi ser bort fra politikerne.

Mange amter har jo i mange år ført den politik over for dambrugsejerne, at det var fuldstændig lige meget, hvor meget en dambrugsejer investerede i rensningsforanstaltninger og forbedringer, for det, der gjaldt for dambruget, var den foderkvote, som man tilfældigvis havde fået for 15 år siden. Den skulle holdes fast, og det gjorde man jo selvfølgelig for at prøve at kvæle ham.

Alle ved jo godt, og så meget ved amterne også, at en ny investering skal forrentes, og hvis man investerer 300.000 kr. i et dambrug, skal man have produktionen sat op, sådan at man kan sælge nogle flere fisk for at forrente de pen-